Autor Guste Santini
Četvrtak, 10 Studeni 2011 21:24

Dok kineska reprezentacija postiže sve uvjerljivije pobjede, a američka, iako ima znatnih problema, uspjeva zaustaviti pad svog ugleda, reprezentacija eurozone ne samo da ostvaruje sve lošije rezultate već je došlo do razmirica oko koncepcije igre što bi moglo dodatno rezultirati još gorim, da ne kažem, zabrinjavajućim rezultatima. Uprava reprezentacije na čelu sa predsjednicom Angelom Merkel i njezinim zamjenikom Nicolasom Sarcozyem postigla je kompromis između mediteranske ljepote i totalne igre koje zastupaju klubovi iz sjevernijig djelova eurozone.

Novi selektor Mario Draghi i sam učenik mediteranske raskošnosti svoju je karijeru izgradio u sjevernim djelovima eurozone. Malo je reći da je bio izvrsan učenk na prestižnoj neoliberalističkoj akademiji gdje je, uz svo uvažavanje mediteranske raskoši, prihvatio filozofiju igre sjevernog dijela eurozone koja je i sama preuzela neolibralizam iz najuglednije neoliberalističke akademije iz Chicaga koju je utemeljio najveći trener svih trenera Milton Friedman.

Veliko povjerenje se pridaje totalnoj igri kakvu zagovaraju neoliberalisti. Njihova jedinstvena formula kako će sve riješiti darvinizam zvuči toliko privlačno da se u začetku prekidaju sve rasprave koje bi pokušale zvaničnu ideologiju dovesti u pitanje. Tako će novi reprezentativci od kojih se puno očekuje biti Mario Monti koji će zamjeniti nestašnog i vječno zaljubljenog napadača Silvija Berlusconija, dok će Lucas Papademos zamjeniti Georgea Papandreoua.

O obrambenom grčkom igraču već smo pisali na ovim stranicama. Svoju svađu sa upravom reprezentacije platio je izgonom iz reprezentacije. Što više, uobičajen slučaj u tim i takvim uvjetima, glasnogovornici reprezentacije su prikazali ovog socijalno osjetljivog igrača, iz ugledne sportske obitelji čiji su otac i djed bili ugledni grčki reprezentativci, kao nerazboritog i drskog igrača koji je zbog svog neslaganja doveo u pitanje ugled cjelokupne reprezentacije. Iako su grčki navijči tražili njegov izgon iz reprezentacije, vjerujem da će vrijeme pokazati da je njegov pristup igri bio potreban; upravo takav kakav je predlagao.

Silvio Berlusconi bio je vrlo nestašan reprezentativac. Gotovo da nije bilo dana da nije naparavio kakvu psinu. Posebno je bio slab prema slabijem spolu mlađe dobi što mu se je dugo toleriralo u ozračju mediteranske kreatiavnosti. Konzervativni vjernici sjevera i juga mu to nisu

mogli oprostiti. Međutim, nije poznato iz novinarskih napisa da li je osuđivan od sviju ili samo jednog dijela navijača. Bilo kako bilo neprospavane noći prije važnih utakmica. Kapljica više i još ponešto više nisu mogli ostati nezapaženi od strane navijača koji su u njemu vidjeli novog graditelja talijanske sportske uspješnice. Ne treba gubiti iz vida da je novi selektor talijan pa se po kuloarima priča kako su se napravili znatni ustupci Italiji kako bi se vratilo bar diio stare slave u što je moguće kraćem vremenu. Talijanski klubovi su godinama bili redovno treći u eurozoni pa su prisutni problemi time još veći. Tako taktički ustupak predsjednice Merkel i njezinog zamjenika Sarcozya da se za selektora imenuje talijan zapravo znači pobjedu sjevernog dijela eurozone.

To su želje - scenariji - interesnih stranaka. Drugo je, međutim, pitanje koliko izneseno „pije vodu“. Totalna igra kuju zagovaraju klubovi iz sjevera eurozone zahtjeva kondiciono daleko spremije igrače (veći dohodak per capita) što sigurno nisu igrači iz južnog dijela eurozone. Nadalje, ozljede su češće (veće kamatne stope) kod igrača iz mediteranskog bazena nego što je to slučaj iz sjevernog dijela eurozone pa je vjerojatnost da će se kondicija igrača u kratkom vremenu povećati nerealna. Posljedično tome igrači južnog dijela eurozone nisu u stanju pretrčati (funkcionirati u uvjetima jedinstvene valuta) na utakmici ni približno udaljenosti kao što su to igrači iz sjevenog dijela eurozone. Tako igrači južnog dijela eurzone da bi funkcionirali traže daleko veće plaće (poreze) iako je njihova učinkovitost daleko manja.

Tako dramatične razlike, prema provjerenim informacijama, mogle bi rezultirati stvaranjem dviju reprezentacija ili, još gore, reprezentacijom sastavljenom od igrača sjevernog dijela eukrozone, dok bi igrači južnog djela eurozone bili samo eventualna popuna ako i to.

Na kraju valja reći da naši klubovi nemaju nikakve šanse da igraju u eurozoni ma koliko mi to željeli. Naprosto nismo se u stanju suprostaviti južnim klubovima. O klubovima iz sjevernog dijela eurozone ne treba trošiti riječi. Slikovito rečeno kao što je Dinamo u nogometu tek nevažan broj, iako je vjerojatno prešao limes kako bi to rekli stari rimljani, u još su većem zaostajanju naši igrači – tvrtke - po svim kriterijima.

Poruka našim upravama klubova. Gospodo analizirajte što se događa u eurozoni, jer će se to u još većoj mjeri događati u našoj Lijepoj našoj. Predizborna kampanja i „pričam ti priču“ neće učiniti naše igrače (tvrtke, gospodarstvo) učinkovitije i, prema tome, ravnopravnima igračima iz eurozone, odnosno Europske unije. Zagovornici koji predlažu nedozvoljena srestva koja podižu temperaturu (inflaciju) moraju biti svjesni kuda vodi ta i takva politika. Doping je samo doping. Njega smo u drugoj formi (inozemni dugovi) trošili u izobilju i danas smo, oprostite mi na rečenom, bolesni.